

(Rüttichau) har modtaget adskillige Andragender fra Sogneforstanderskaberne i Gaarlund, Almind og Pjedsted i Veile Amt, hvori anholdes om Landstingets Medvirking til, at Lovforslagene om Sognebøgers Fyrelse m. m. samt om Kirkers og Kirkegaardes Afbenyttelse ikke ophjædes til Lov, forinden Kirken er bleven hørt, med Anmodning fra den nævnte Landstingsmand om deres Henlæggelse paa Thingets Børd. Anmodningen skal blive efterkommen. Fra Indenrigsministeriet er mig tilstillet til Ombeljing blandt Thingets Medlemmer. Exemplarer af det af Indenrigsministeren i det andet Thing forelagte Forslag til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1860—61. Ombeljingen er skeet til Efterretning.

Vi gaae dernæst over til den første Sag paa Dagsordenen, som er: Eventuelt Enefte Behandling af Forslag til en Beslutning af Landstinget angaaende Lønning for Justits- og Magistrats-Embedsmænd*.)

Christensen: Jeg veed ikke, om det er den rette Tid at forlange Ordet paa; jeg ønsker at udtale mig angaaende Dagsordenen.

Formanden: Ønsker den ærede Landstingsmand at udtale sig om Dagsordenen i sin Heelhed, eller om en enkelt Sag paa samme?

Christensen: Jeg ønsker at udtale mig om Dagsordenen.

Formanden: Denne Sag er sat eventuelt paa Dagsordenen, idet Thingets Samtykke fordrer til, at den kan komme til Forhandling, da Forslaget ikke har henligget trykt paa de Herrers Pladser i den forestrevne Tid. Som allerede tidligere bemærket, staaer denne Sag i Forbindelse med det Lovforslag, som senere er sat

paa Dagsordenen; jeg har allerede hittret i Gaarsmødet, at hvis denne Sag skal fremmes i denne Session, kunde det ikke skee uden ved en extraordinair Behandling, og derfor har Formanden givet Thinget Abgang til at afgjøre, om det vil gaae ind paa en extraordinair Behandling. Den 5te Landstingsmand for 2den Kreds har Ordet.

Christensen: Jeg vilde, da jeg før begjærede Ordet, have henstillet til den ærede Formand, om det var ganske hensigtsmæssigt fra Formandskabets Side, at Dagsordenen var bleven bestemt, som den er, saaledes at t. Ex. nærværende Sag, ligesom de 2 paafølgende, blive foretagne strax, hvorved de nemlig blive foretagne, før de komme under Forhandling i det andet Thing. Det er nemlig efter den Stilling, jeg og flere indtage til disse Sager og de derunder værfende Spørgsmaal, klart, at vi maae votere imod den extraordinaire Behandling, da vi ikke kunne ville bidrage til, at Behandlingen andetsteds skeer under det Tryk, som ellers herfra vilde være tilstede. Forsaa vidt den ærede Formand altsaa vil have det afgjort i dette Dieblis, om disse Sager skulle behandles extraordinairt, finder jeg mig forpligtet til for mit Vedkommende at votere derimod.

Formanden: Ja, jeg veed ikke, hvorledes Formanden skalde bære sig anderledes ad, hvad disse Sager angaaer, end at sætte dem paa Dagsordenen paa samme Tid, som de blive foretagne i det andet Thing. Der kan ikke saaledes ved at sætte Sager paa Dagsordenen ventes, indtil en Afgjørelse eller Underretning om Udsaldet er kommen fra det andet Thing. Hvorvidt en Sag ved forlænget Discussion kan vare længere i det ene end i det andet Thing, saaledes at Beslutning tages før i det ene end i det andet Thing, derover er Formanden ikke Herre.

*) Forslaget findes i Anhang A. Sp. 1045—46.